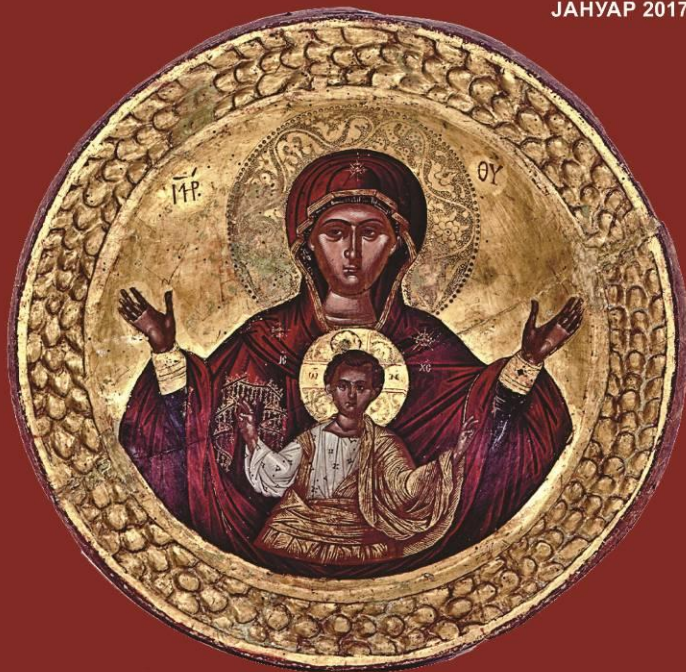

СА БЛАГОСЛОВОМ ЊЕГОВОГ ПРЕСВЕШТЕНСТВА ЕПИСКОПА ШУМАДИЈСКОГ Г. ЈОВАНА

РАСТКО

ИЗДАЈЕ ОСНОВНА ШКОЛА "17. ОКТОБАР" - ЈАГОДИНА

Број 20
ЈАНУАР 2017.

10 ГОДИНА СА ВАМА
2007 - 2017.

РАСТКО

С БЛАГОСЛОВОМ ЊЕГОВОГ ПРЕОСВЕШТЕНСТВА
ЕПИСКОПА ШУМАДИЈСКОГ Г, ЈОВАНА

ОДОБРЕЊЕМ ДИРЕКТОРА ШКОЛЕ
БИЉАНЕ МИЛАНОВИЋ

ЧАСОПИС ИЗДАЈЕ:
ОСНОВНА ШКОЛА "17.ОКТОБАР"

ЧАСОПИС УРЕЂУЈЕ:
ВЕРОУЧИТЕЉ БОРИС МИЛОСАВЉЕВИЋ

РЕДАКЦИЈА ЧАСОПИСА:
ПЕДАГОГ МАРИНА АНТОНИЈЕВИЋ
ПРОТОЂАКОН НИНОСЛАВ ДИРАК
ПРОФЕСОР НИНОСЛАВ СТАНОЈЛОВИЋ
УЧЕНИК ВЕЉКО ПЕТРОВИЋ

ЛЕКТУРА ТЕКСТА:
МАЈА АЛЕКСИЋ

АУТОРИ ТЕКСТОВА:
УЧЕНИЦИ НОВИНАРСКЕ СЕКЦИЈЕ

ШТАМПА:
ПАТИРКОМЕРЦ - ЈАГОДИНА

ЈАГОДИНА , ЈАНУАР 2017

20. БРОЈ ЧАСОПИСА „РАСТКО“- 10 ГОДИНА ИЗДАВАЊА.....

Та 2007. година, када је и изашао први број школског часописа „Растко“, заузима важно место у историјату школе.

27. јануара 2007. године смо добили Светосавску награду- највеће признање које може да добије једна васпитно-образовна установа. У част прославе школске славе, вероучитељ Борис Милосављевић, са својом новинарском секцијом, приредио је пано у част Светог Саве и тако је почело....

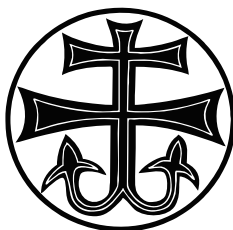
Први број школског листа, оваквог изгледа, изашао је октобра 2007. године, а поводом прославе Дана школе. Два броја годишње. Рубрике: ризница живота, житија светих, наука, добар савет злата вреди, знаменитости Јагодине, историја Срба, интервју....

Сваке године бивао је све садржајнији и занимљивији.

Захваљујући ентузијазму, посвећености, креативности и љубави према Богу и ближњима, вероучитељ Борис Милосављевић, са својом екипом наставника и ученика, издаје часопис коме могу да позавиде и неке новинарске куће, посебно по порукама које шаље сваки објављени текст.

Редакција часописа „Растко“- понос Основне школе „17. октобар“!

**Директор школе
Биљана Милановић**

У СВЕТУ ПОСТОЈИ ЈЕДНО ЦАРСТВО

Свети Сава

Свети Сава, мудра српска глава,
најмлађи син великог српског владара,
живот је свој посветио Богу
и учио људе да знање и доброта
свако зло победити могу.

Наш учитељ први и просветитељ свети,
само је српство и културу имао на памети.
Свако дете још од малих ногу
зна за Светог Саву и српску слогу.

Радујмо се, децо, што имамо Саву
који је волео српску државу.
Волео је скромност и ученост сваку
зато га помињемо на сваком кораку.

Ленка Стефановић 2/4

Јелена Димитријевић 1/3

Уна Мутавцић 1/2

Свети Сава

Свети Сава, мудра глава,
био је учитељ великих школа,
зато се слави велика слава,
школска слава, Свети Сава.
Био је добар и брат и син
био је највећи Србин.
Његову славу славе све школе
јер деца Светог Саву највише воле.

Јована Никодијевић 3/2

Свети Сава

Свако има своју славу,
Деца славе Светог Саву
Заштитник је деце све
Нису важне године.

У цркву ће поћи сви
Икону пољубити
„Оче наш“ очитати,
Име му величати.

Лука Марковић 4/5

Ћилић Владимир 1/3

Јована Ј. 4/5

Другарство Песма 3/1

Другарство је кад делиш,
другарство је кад волиш,
другарство је кад нечему одолиш,
другарство је кад другу добро желиш
и кад се с другом заједно веселиш.

Кад се руке сложе,
и кад се лепе речи множе,
и кад мислимо да не може,
са другом се све може.

Бринемо једни за друге,
са другом нема туге,
правимо најлепше дуге
и многе чаролије друге.

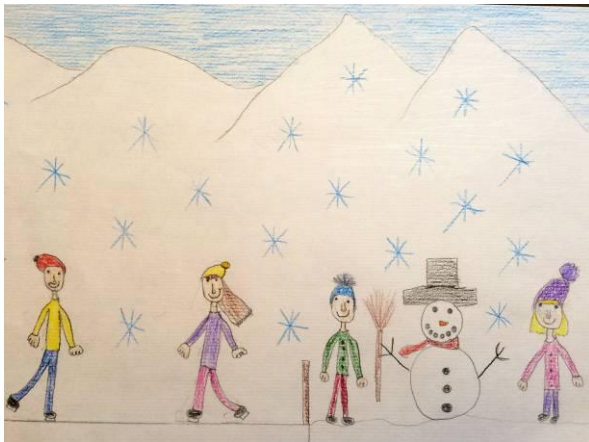
Дуња Глишић 2/3

Зима

Падају пахуље, бели се брег,
децо, узмите санке, сви на снег.

Лете снаке, ко ће пре
док се носић не смрзне.

За клизање сад је ред,
на потоку танак лед
и када је хтео пући
мама виче: „Хајде кући“.

Алексија Михајловић 3/4

Сава Тодоровић 4/1

ЉУБАВ - ТЕМЕЉ СВЕГА

Шта је то што нас испуњује у животу?

Шта је то што нам мами осмех и даје нам лепоту?

Ко је та особа на коју прво помислимо кад нас јутро пробуди?

Кога желимо крај себе када постанемо људи?

Да ли сте се некада запитали шта вас то чини срећним?

Ко вам ствара толику радост да се и живот чини вечним?

Шта то испуњава у срцу празнину?

Шта по души разлива милину?

Чије то речи преплаве наше мисли олако?

Да се ушуња у наше срце, не може баш свако.

Временом стичемо осећај да без те особе време као да стоји.

Питамо се да ли би наш свет без ње могао да постоји.

Да ли је љубав темељ за сва осећања и све дивне ствари?

Или то изглед само зна да превари?

Ако имате некога коме се обраћате као својој "другој половини", онда имате оно што фали већини.

Ако желите да вас љубав прати до самог краја,

волите и видећете на Земљи врата истинског раја.

Јефимија Вукићевић 7/1

Ана Стаматовић 3/3

Михајло Кујунџић 3/3

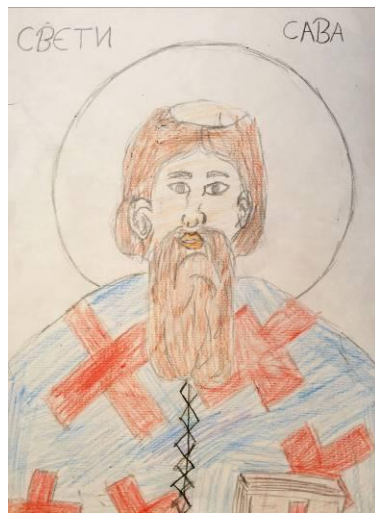
Петар Гајић 2/4

Свети Сава у Никеји

Ове године се навршава 800 година од добијања краљевске круне од папе Хонорија, што се сматра својеврсним међународним признањем. Стефан Немањић није први српски владар, није то ни његов отац Немања, није чак ни први српски владар који је носио краљевску титулу, али први Немањићи су по први пут објединили српски национални простор (изузев Босне) и тој држави обезбедили адекватан легитимитет. Крунисање Стефана I Немањића никако се не може сматрати једним у низу, то је догађај од прворазредног значаја за заокруживање српске државности.

Сентић Катарина 2/2

Тијана Николић 2/1

Немањићи су иначе били династија коју је одликовала стрпљивост и мудрост. Стефан је након помирења са братом Вуканом, а нарочито након Савиног повратка у Србију вешто унапредио положај Србије, потискујућу тадашње регионалне силе Бугарску, Латинско царство и Епирско краљевство. До потпуне самосталности Србе је делио само један корак,

независна црква. Три могућа пута су била пред Стефаном, да се постигне договор са Римом или да се пак направи са једним од два преостала баштинара источног хришћанства и византијске државности, Епирским краљевством или Никејским царством. Наиме 1204. године крсташи су преваром заузели византијску и престорицу православног хришћанства. На силу је постављен патријарх који признао папски примат, бугарска црква се такође убрзо приклонила Риму. Византија је наставила да опстаје у две енклаве, Епирском краљевству и Никејском царству, где је столовао и прогнани Васељенски патријарх. Важно је рећи да су у тренутку наведених дешавања ово били само бледи обриси некадашњег царства са танким изгледима обнове. Да ствари буду још горе, односи између преостала два дела Византије били су више ривалски него сараднички. Све је указивало да је за Србију логичније да се окрене западу. Ипак, Стефан, када је у питању било црквено осамостаљење Србије, није ствари посматрао краткорочно. На његово становиште засигурно је пресудан утицај имао његов млађи брат, студенички архимандрит Сава. Сава је Стефану био "министар" вера, просвете, здравства, културе, али пре свега, спољних послова. Сава је био државнички мудар, али и дубоко одан источном православљу. Све је то превагнуло да се браћа обрате Патријарху Манојлу I цару Теодору Ласкарису у далекој Никеји.

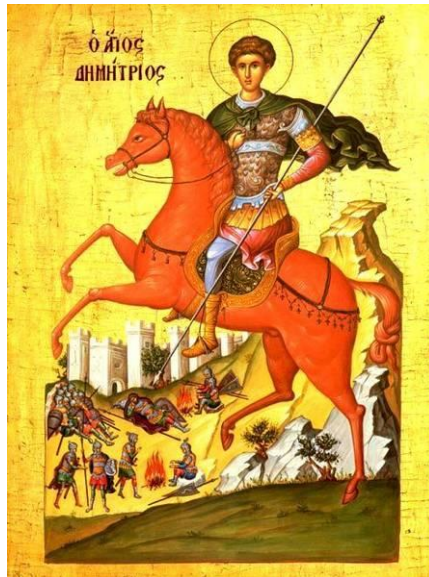

Михајло Павловић 2/1

Цар Теодор Ласкарис је веома необична фигура за историју Византије. Он је у потпуно безизгледној ситуацији након заузимања Цариграда успео са слабашним снагама да пребегне у Малу Азију и тамо организује отпор против латинских узурпатора. У време када се Сава спрема на пут, ово не делује баш као најлогичније решење, претила је опасност од погоршања односа како са Римом тако и са Епиром тј. Охридском архиепископијом која је до тада била надређена српском свештенству. Најгласнији противник овог српског пута био је охридски архиепископ и Савин пријатељ Димитрије Хоматијан. Он је у свом емотивном изливу готово анатемисао Саву. Ипак, епирска држава и династија Анђела није реаговала емотивно као архиепископ, тако де се одлука испоставила као једна од најдалекосежнијих и најмудријих у нашој историји. Србија је добила свог архиепископа и право да организује сопствену црквену организацију. Овако је наш народ остао трајно везан за православље, а Стефан је уместо крунисања од стране папског изасланика имао крунисање у Жичи, прво у низу потоњих славних крунисања Немањића. Са друге стране Никеја је добила најбољу могућу потврду да је најважнији комад у парампарчад разбијеног византијског света. Долазак највише делегације из једне европске државе допринео је много угледу како цара тако и патријарха. У наредним деценијама, држава Ласкариса постајала је све значајнији фактор да би на крају и повратила Цариград, као и највећи део старих Византијских територија. Савина одлука се временом показала као веома мудра.

Учитељ Владимир Мићовић

Свети Великомученик Димитрије
(26.10./08.11.)

Овај славни и чудотворни светитељ роди се у граду Солуну од родитеља благородних и благочестивих. Измољен од Бога од бездетних родитеља Димитрије беше јединац син њихов, због чега би с великом пажњом однегован и васпитан. Његов отац беше војвода Солунски; па кад му отац умре, цар постави Димитрија за војводу на место оца. Поставивши га за војводу христорборни цар Максимијан нарочито му препоручи да гони и истребљује хришћане у Солуну. Но Димитрије не само не послуша цара него, напротив, јавно исповедаше и проповедаше Христа Господа у граду Солуну. Чувши то цар веома се огорчи на Димитрија, па када се једном враћаше из рата против Сармата, цар Максимијан сврати у Солун нарочито, да ствар испита. Призва, дакле, цар Димитрија војводу и испитиваше га о вери. Димитрије јавно пред царем призна да је хришћанин, и уз то још изобличи цареву идолопоклонство. Разјарени цар баци

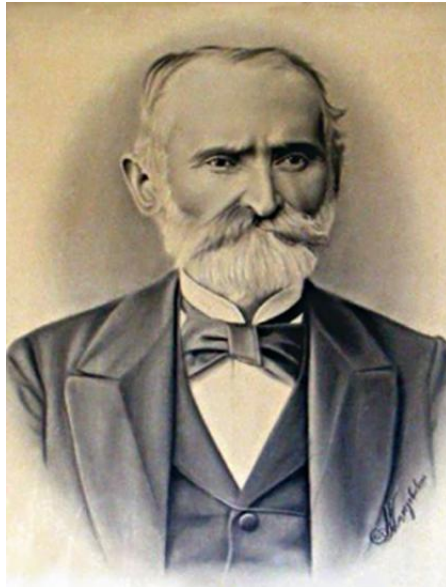
Димитрија у тамницу. Знајући шта га чека Димитрије уручи све своје имање своме верном послушнику Лупу, да разда сиротињи, и оде у тамницу весео, што му предстојаше страдање за Христа Господа. У тамници му се јави ангел божји и рече му: „мир ти, страдалче Христов, мужај се и крепи се!“ После неколико дана посла цар војнике у тамницу да убију Димитрија. Војници нађоше светитеља Божјег на молитви, и избодоше га копљем. Тело његово узеше хришћани потајно и сахранише чесно. Из тела страдалца Христова потече целебно миро, којим се многи болесници излечише. Ускоро над моштима би подигнута мала црква. Неки велмож Илирски Леонтије бејаше болестан од неизлечиве болести. Он притече моштима св. Димитрија с молитвом, и би потпуно исцељен. Из благодарности подиже Леонтије много већу цркву на место старе. Светитељ му се јави у два маха. Када цар Јустинијан хтеде пренети мошти светитељеве из Солуна у Цариград, искочише пламене искре од гроба и чу се глас: „станите, и не дирајте!“ И тако мошти св. Димитрија осташе заувек у Солуну. Као заштитник Солуна св. Димитрије много се пута јављао и много пута спасао Солун од велике беде. Чудесима његовим броја нема. Св. Димитрија сматрају Руси покровитељем Сибира, који је освојен и Русији присвојен 26. октобра 1581. год.

Лав Илић 2/3

Јосиф Панчић

Јосиф Панчић је рођен 17.04.1814. године у Угрини, код Брибира у Хрватској, а умро је 08.03.1888. године у Београду, у Србији.

Рођен је у сиромашној породици, као четврто дете и о његовом школовању је бринуо стриц. Основну школу је завршио у Госпићу, а Гимназију у Ријечи. Завршио је Медицински факултет у Пешти на коме се одржавала и настава из природних наука. Након факултета радио је у Банату две године и у том периоду је упознао флору Баната, обишао Делиблатску пешчару и пео се на Карпате. Приликом посете стрицу у Лики, правио је излете, пео се на Велебит и упознао флору Приморја.

Панчић је по савету Вука Караџића дошао у Србију како би нашао посао. С обзиром на то да у Ужицу није нашао посао, по позиву Аврама Петронијевића дошао је у место Белица код Јагодине да ради као лекар и ту је провео пола године. Радећи, упознао се са пролећном и јесењом флором Јагодине, Белице и

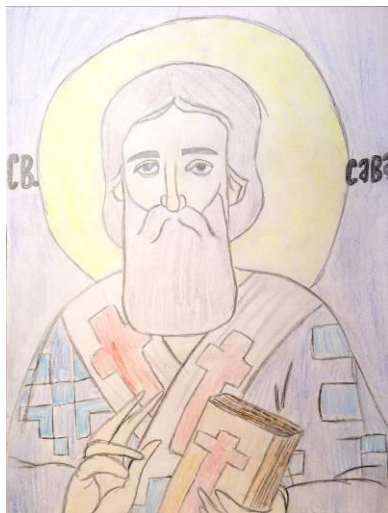
Црног Врха. Становници Јагодине су заволели Панчића као савесног лекара и племенитог човека. Обишао је Темнић, Левач у околини Опарића, Тревешко језеро и манастир Љубостињу, а након тога попео се и на Ртањ и Озрен.

У јануару 1849. године, оженио се Људмилом из Ћуприје. Наредне године примљен је за члана Друштва српске словесности, а од 1853. године почео је да ради као професор природних наука у Лицеју. Постављен је за професора **само на основу сазнања да је најбољи познавалац флоре у Србији.**

Године 1877. на планини Тари, пронашао је непознати четинар-оморику, која је по њему добила име - **Панчићева оморица.** Током свог рада открио је 102 и **описао око 2500 биљних врста.**

По Јосифу Панчићу добио је назив највиши врх на планини Копаоник. Јосиф Панчић је сахрањен у маузолеју који се налази на врху планине Копаоник.

Вељко Петровић 8/3

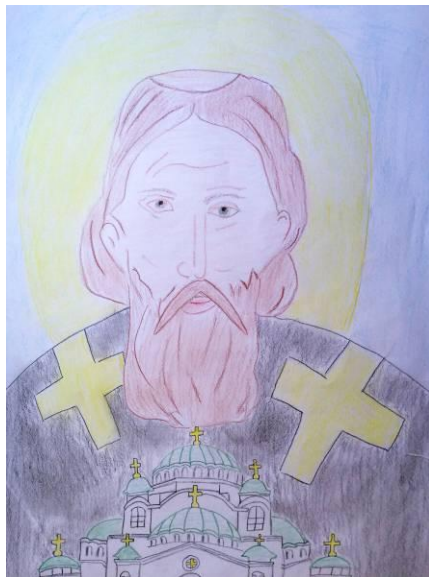
Павле Гајић 2/1

Ана Ђуричић 2/3

Свети Сава као ходочасник

Ходочашће је дугачко путовање на одређено место, које има свој значај, пре свега, због верских разлога. Особа која врши ходочашће назива се ходочасник. У стара времена постојао је обичај обилажења тзв. Светих места. Путници су одлазили у Јерусалим, како би се поклонили тамошњим светињама, местима где се Христ, по наводима Библије „родио, живео, смрћу пострадао и васкрсао“. Ходочасници су, најчешће, на овим поклоничким путовањима са собом носили икону Мајке Богородице Одигитрије (Путоводителјке), икону Светог Николе, заштитника путника, молитвеник и псалтир.

Урош Мутавцић 4/2

Неуморни духовник, књижевник, законодавац, ктитор, дипломата и просветитељ, архиепископ Сава (Немањић), потоњи први српски светац, пред крај живота био је на два

ходочашћа. После смрти краља Стефана Првовенчаног 1228. године, архиепископ Сава крунисао је свог брата и Стефановог сина, Стефана Радослава за новог српског краља, да би наредне 1229. године, отишао на своје прво ходочашће. По записима Савиних биографа, Теодосија и Доментијана, разлоге за то треба тражити у његовој жељи да обиђе Света места, али и да побољша богослужење, угледајући се на старе хришћанске центре, односно учврсти положај Српске цркве успостављањем контаката са источним патријаршијама.

Дуња Ковачевић 1/4

Остало је забележено да је Сава из Далмације отпловио за Палестину, где је обишао Јерусалим и Витлејем, да би се нарочито задржао у манастиру Светог Саве Освећеног (Јерусалимског). У повратку, преко Мале Азије стигао је на Свету Гору, где је боравио у манастирима Ватопеду и Хиландару. Ходочасник Сава је на овом путу проучио „Јерусалимски типик“, из кога је неке елементе унео у српску богослужбену праксу.

После свргавања краља Стефана Радослава, на српски престо доведен је његов млађи брат Стефан Владислав 1234. године. Архиепископ Сава је одлучио да се повуче са места првог човека српске цркве, незадовољан због погоршане унутрашње ситуације у Србији, па је исте 1234. године на

великом сабору у манастиру Жичи, ту своју одлуку и званично саопштио, одредивши за наследника свог некадашњег ученика, Арсенија. Потом се упутио на друго ходочашће у Свету земљу.

Документа кажу да се Сава у пролеће 1234. године, из луке Бриндизи отиснуо до Палестине, где је краће време био гост јерусалимског патријарха Атанасија. Преко Египта, у коме га је угостио султан Ал Камил, стигао је и до Синаја, а одатле је поново отишао у Јерусалим, да би се преко Антиохије обрео у Цариграду. Боравећи у цариградском манастиру Богородице Евергетиде, примио је позив бугарског цара Ивана Асена Другог, који га је позвао у посету.

Ходочасник Сава, први српски архиепископ и многоструко значајни Србин, стигао је у тадашњу бугарску престоницу Трново, крајем 1235. или почетком 1236. године. Ту је ускоро и умро 14. (27.) јануара 1236. Године.

*Професор историје,
Нинослав Станојловић*

Бошковић Ива 2/2

Корак по корак

Корак по корак, мало по мало, приближавамо се једној од првих, важнијих раскрсница у животу. Нежне и безбрижне године детињства полако се склапају у мозаике наших живота и праве места за нова познанства која нас очекују.

Софија Лазаревић 2/3

Још ову зиму провешћемо заједно, чувани од стране наставника који нас понекад и изгрде, а знамо да нас само добром уче. Још само овај снег делимо, а онда пролеће... Оно нам доноси мало страха, много рада, неке неизвесност. Ту је раскрсница о којој смо понекад причали са родитељима, наставницима, другарима. Знам да ћу поћи путем ветерине, који сигурно није лак, али је мени лакше јер ћу учити како да помогнем драгим бићима која су свуда око нас. Од првих корака које сам направила, окружена сам животињама. Мој тата, који се бави ветерином, усадио ми је љубав према тим драгим створењима. Замишљала сам себе у белом мантилу, у ординацији пуној љубимаца. Замишљала сам задовољне власнике љубимаца, срећне су што су им оздравили. Упознаћу

нове људе са којима ћу наставити даље, али оне драге, са којима сам сада, понећу у срцу и остати са њима у контакту јер сам са њима и стигла догде.

Знам да је пут остварења мог сна веома дуг, треба учити, морам бити упорна и посвећена, морам сваког дана све више да волим и разумем животиње, морам да постанем племенита и храбра.

Миња Станимировић 8-1

Елена Милосављевић 3/3

Марија Младеновић 1/4

Наш учитељ ...

За почетак нам се представите.

Ја сам Вера Николић, професор разредне наставе

Коју школу сте завршили?

Најпре сам завршила Педагошку академију и тада је то био највиши степен образовања за овај мој посао, а касније сам уписала и завршила Учитељски факултет.

Колики вам је радни стаж у нашој школи?

У овој школи радим готово тридесет година, иначе, за неколико месеци биће пуних тридесет пет година мог радног стажа у струци.

Како сте се одлучили да се посветите раду са децом?

Да будем учитељица и само учитељица, једино сам то желела. Моји родитељи су ми причали да су за ту моју жељу чули већ од мог трећег-четвртог разреда основне школе и никада нисам помињала да бих се бавила нечим другим.

Колико сте задовољни успехом наших ученика на такмичењима?

Могу причати о успеху на такмичењима бивших четвртака, односно садашњих петака. Успеси су изванредни, фантастични. Поменућу овом приликом успехе мојих четвртака-у другом разреду: учешће на Републичком такмичењу Мислиша и у рецитовању; у трећем разреду: прва места на општинском из математике, на Републичком Мислиша- прво место; у четвртом: прва три места на окружном из математике, прво место на

општинском у казивању духовне поезије,учешће на Републичком у рецитовању...

Какав је Ваш став према вери?

У тој сам причи. Учим,учим...

Да ли сте икада размишљали да се бавите неким другим послом?

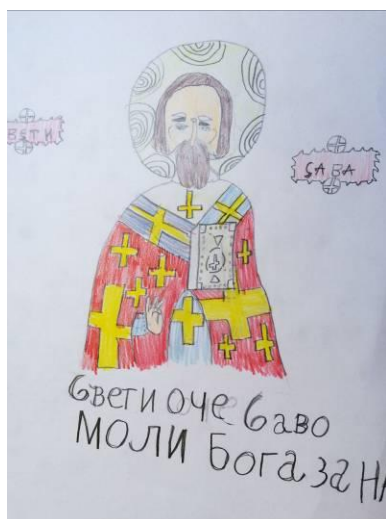
Не,никада нисам помишљала да се бавим неким другим послом.Чак и када наиђу неке потешкоће у раду,а било их је,ни тада нисам помишљала да бих могла нешто друго да радим.

Шта највише волите да радите у приватном животу и имате ли неки хоби?

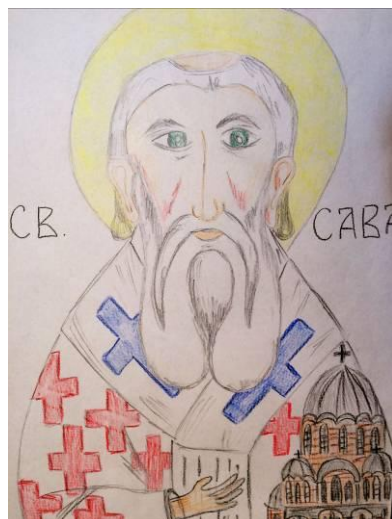
Немам времена да радим све оно што волим, а и финансије баш не дозвољавају. Волим свашта да правим,стварам,кројим,шијем,сликам. Волим да читам и путујем.

Порука за крај нашим читаоцима:

Никада не одустајте од својих снова, верујте у себе, будите упорни, волите и праштајте јер тада је живот много лепши.

Михајло Петковић 3/4

Анита Петровић 2/1

Наш наставник ...

За почетак нам се представите.

Ја сам Јелена Миљковић, професор српског језика и књижевности.

Коју школу сте завршили?

Завршила сам Филолошки факултет Универзитета у Београду - студије у Крагујевцу, група Српски језик и књижевност.

Колики вам је радни стаж у нашој школи?

У Основној школи „17. октобар“ радим од септембра 2004. године.

Како сте се одлучили да се посветите раду са децом?

Одрасла сам у породици у којој се увек ценило знање и у којој су се величали људи који су своје знање несебично делили са другима и преносили га млађим генерацијама. Моји родитељи су такође били просветни радници и гледајући њихову посвећеност послу који су обављали и ја сам заволела овај позив и рад са децом и за децу.

Колико сте задовољни успехом наших ученика на такмичењима?

Наши ученици у свим областима постижу завидне резултате. Када је реч о предмету који ја предајем, могу рећи да сам поносна на наше ђаке који нас сваке године обрадују неким

од прва три места на такмичењима. Наравно, највише радости нам приреде они ученици који се са републичких такмичења врате са највишим пласманима.

Какав је Ваш став према вери?

Поштујем веру и верске обичаје. У складу са тим славим и крсну славу и обележавам велике православне празнике.

Да ли сте икада размишљали да се бавите неким другим послом?

Као и свака девојчица и ја сам маштала о разним занимањима која су ми се чинила занимљивим, али када сам одрасла и када је дошло време за озбиљне животне одлуке, нисам имала никакву дилему.

Шта највише волите да радите у приватном животу и имате ли неки хоби?

Највише волим дружења са породицом и пријатељима, путовања и читање књига. То је оно што ме испуњава и чини срећном.

Порука за крај нашим читаоцима:

Вама честитам на овом јубиларном издању и желим вам да трајете! Свим радницима школе и ученицима честитам школску славу, а за крај бих цитирала Душана Радовића: „Не морате бити бољи од других; будите само најбољи што можете“.

Ана, Милица и Ања

Нађа Тодоровић 3/4

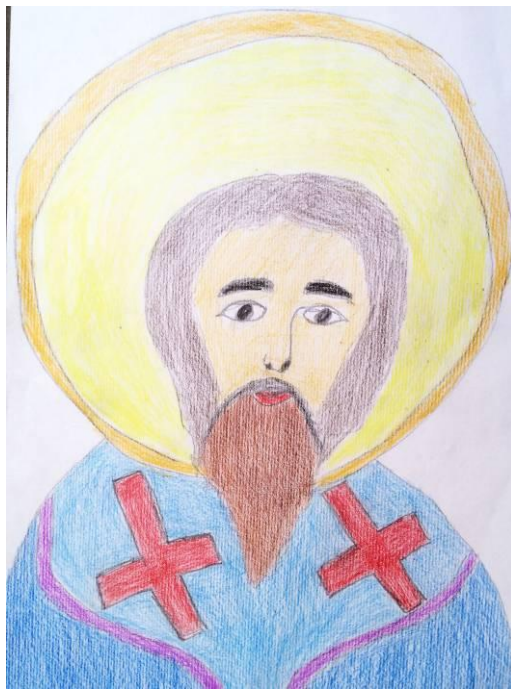
ЦАР ДУШАН

Током владавине Стефана Душана Немањића, српска држава је била највећа и најцењенија у својој историји. Јунак, војсковођа и законодавац, Стефан Душан Немањић преминуо је 20. децембра 1355. године. Узрок смрти никада није утврђен али се говорило о тровању и možданом удару. Једно од обележја Душанове владавине била је и обимна законодавна делатност. Издат је велики број повеља. Први део Законика проглашен је маја 1349. у Скопљу и састоји се од 155 чланова. Други део донет је 1354. и састоји се од 66 чланова. Састављачи нису познати, а вероватно су потицали из круга дворана чија је служба била повезана са судством. У августу 1331. године, Душан је дрско напао неспремног оца, заробио га заједно са породицом и преузео власт. Душан Силни је крунисан, месец дана касније (тада је био у раним двадесетим), а несрећни Стефан Дечански, преминуо је у новембру исте године као заточеник свог сина.

Био је то почетак једне веома успешне владавине, у којој је Србија знатно проширила своје територије и постала царевина. Душан је уступио Дубровчанима неке територије које су покушавали да запоседну још ранијих година, али под условом да му плаћају порез. Успео је и да склопи савез са Угарима. Кренуо је у освајање на југ и заузео већи део Албаније и неке градове у северном делу Грчке. Стигавши чак до Свете горе, Душан је искористио слабљење Византијског царства и прогласио се за цара Срба и Грка 1346. у Скопљу. Наставио је са освајањима, овога пута је стигао до Епира и Тесалије, искористивши што је ове територије покосила куга. Тада је Србија заузимала територију од Београда на северу, Јадранског мора на западу, Егејског мора на истоку, па скоро све до Атине на југу, тачније до Коринта.

Иван Ивановић и Алекса Николић 8/3

Анастасија Радосављевић 4/3

МЕДВЕД

Медведи углавном живе сами, изузев мајке са својим младима, као и женке и мужјака у време сезоне парења. Они комуницирају са другим медведима путем ознака на стаблима и разних мирисних знакова. На тај начин означавају своје присуство. Само у изузетним приликама, медведи формирају привремене групе и то када се нађе већа количина хране на малој површини. Грађом тела, све врсте медведа су међусобно врло сличне. Тела су им збијена, главе округле а удови релативно кратки и врло снажни. Очи су мале, а уши округласте и усправне. У издуженој њушци имају, зависно од врсте, 40 или 42 зуба. Ноге су са пет прстију и канџама које не могу увући. Хођају на табанима који су углавном длакави, осим код врста које се често пењу на дрвеће, као код сунчевог медведа чији су табани голи. Крзно им је доста дугачко и једнобојно, смеђе, црно или бело. Телесна тежина им се креће од 25 па до 1200 кг, при чему су мужјаци увек тежи од женки. Дужина тела им је између 100 и 330цм.

Ђокић Ђорђе 1/2

Искра Крстић 2/1

Миона Милутиновић 4/5

Манастир Светог Романа у Ђунису

На десној обали Јужне Мораве, поред пута који спаја Ражањ и Крушевац близу села Ђунис, налази се манастир светог Романа, са храмом посвећеним Благовестима Пресвете Богородице. Свети Роман спада у најстарије манастире у Србији. Потиче још из 9. века. Подигнут је још пре Немањића и није био обнављан кроз читав немањићи период.

Познат је по томе што је у њему као монах живео Роман Синаит. Роман Синаит се доселио 888. године. Претпоставља се да је био један од Синајских монаха који су у време кнеза Лазара

дошли у Србију са Синаја и Свете Горе и настанили се широм средњовековне Србије. Роман Синаит је касније проглашен за светитеља по коме је манастир и добио име. Гроб Светог Романа Синаита са моштима се и данас налази у манастиру. Поштован је као чудотворац и исцелитељ. Када је Крушевац постао престоница Србије, кнез Лазар Хребелјановић је обновио манастир 1377.године. Након Косовског боја 1389.године манастир је неколико пута спаљиван и рушен али убрзо и обнављан. У време Аустријско-турског рата, 1716-1718.године је срушен до темеља. Манастир је обновио Ђорђе Пила у знак захвалности преподобном Роману, над чијим је моштима био чудесно исцељен од тешке болести 1795.године. По причи многих верника, овај светац испуњава све добронамерне жеље, па је "његов дом" веома популаран међу туристима.

Драган Марковић и Вук Инић 8-3

Лука Раденковић 2/3

Наша интересовања

Тренутно смо у незгодним годинама у којим нас све интересује а уједно и ништа. Понекад само желим да радим нешто ново, забавније и креативније, а некад бих само да спавам и не радим ништа. Такође сам и лења и вредна особа. Занима меодбојка. Заволела сам је због мог свакодневног дружења са мени веома драгом особом. Занимају ме серије. Нисам их гледала много, али волим да гледам изнова и изнова. Волела бих да упишем медицинску школу. Сама помисао да пружам било какву помоћ људима ме испуњава. Интересује биологија и неоткривене тајне људског тела.

Ирина Весић 8/3

Лазаревић Миша 2/2

Имам 14 година и ученица сам осмог разреда. Тренутно највеће проблеме за мене и моје вршњаке представља пријемни испит. Јављају нам се различита интересовања.

Први пут треба да донесемо одлуку која зависи искључиво од нас и никога више. Још увек не знам шта је то чиме бих волела да се бавим. Оно према чему показујем интересовање је фотографија. Уживам у фотографисању и прошле године сам за рођендан добила свој фото-апарат. Од малена фотографија за мене представља нешто посебно, диван вид успомена које никад неће избледети. Сваки пут када се вратим са неког путовања, обожавам да гледам слике пејзажа које сам фотографисала. Осећај као да сам поново тамо је невероватан.

Не знам да ли ћу се у животу бавити нечим што има везе са фотографијом, али сам сигурна да ће то остати мој велики хоби.

Ива Вујић 8/3

Лара Стојадиновић 2/5

Софија Инић 3/4

Одувек су ме занимале две ствари које немају ништа заједничко. То су уметност и животиње. Привлачи ме сваки вид уметности, балет, сликање, музика.

Љубав према животињама настала је у мом раном детињству, како сам расла и љубав према животињама, а нарочито према псима је расла са мном. Друштво паса ми је пријало. Уз њихову помоћ сам давно схватила да никога не могу да натерам да ме воли, а пси су искрени у својој љубави. Улепшали су ми живот и детињство, а за то им се одужујем помажући изгубљеним, уплашеним и гладним животињама.

Василиса Јовановић 8/3

Лена Миленковић 3/3

Ана Илић 1/3

Ми, тинејџери волимо да се упознајемо са новим изазовима. Истражујући их, ми спознајемо своја интересовања. У последњих неколико година покушала сам да се пронађем у разним стварима, али ми је већина временом постала досадна. Карате, гитара, цртање, глума, све су то моји неуспели покушаји да пронађем хоби.

Прошле године сам добила фото-апарат и почела да сликам. Испоставило се да ми то јако добро иде и започела сам изложбу фотографија у свом стану.

Поред фотографије много волим да читам. Много волим српски језик и књижевност. Волим филмове, волим да их гледам и проучавам. Сваки филм који ми се допадне гледам више пута како бих уочила детаље на које нисам обратила пажњу при претходном гледању. Волела бих да једног дана постанем филмски продуцент и сама будем део стварања филма.

Ана Константиновић 8/3

Марко Грујић 2/4

Интересује ме журналистика. После гимназије волела бих да упишем новинарство. Одувек ме је интересовало новинарство. Волела бих да путујем и искрено, то ми не би било тешко. Због тих путовања било би ми мало теже да будем у некој озбиљној вези и касније да се остварим као мајка, али мислим да је могуће ускладити те две ствари, породицу и посао. Волела бих да на тим пословним путовањима упознам нове ствари и људе, а можда и љубав свог живота. Знам да је за новинарство потребно познавање енглеског језика и знам да ми енглески није јака страна, али потрудићу се да савладам језик зарад посла из снова.

Мила Бојковић 8/1

Интересују ме мотивациони говори. Фасцинирало ме је то како те један обичан говор од пет минута може мотивисати да вежбаш, да научиш да свираш или било шта друго што те интересује. Због тога што сам због тих ствари био мотивисан желео бих да мотивишем друге и да им помогнем да ураде ствари којих се плаше или ствари којима теже. Проћи ће многе године и можда ће се интерсовања променити, али највећа ми је жеља да када одрастем радим оно што волим и да уживам у томе.

Страхиња Стојковић 8/1

Протеклих месеци сам се веома посветила здравој исхрани. Пратим по интернету и тражим рецепте, проучавам куваре. Много волим да читам о томе и купујем разне књиге. Стално кувам за себе и за породицу. Водима рачуна о себи тако што се здраво храним и редовно тренирам. Поред тога, волим и језике, тако да стално гледам филмове и пратим серије. То ме је мотивисало да учим енглески језик и драго ми је због тога.

Надам се да ћу у будућности живети у Америци и радити посао који волим.

Милица Михајловић 8/1

Петра Маринковић 1/4

Верујем ...

Свако ко је доживео Божији додир или чудо он је поверовао у Бога. Вера у Бога није само да мислиш да постоји већ и да осетиш ту веру. Дао је живот свим живим бићима на планети као што је дао сам живот и планети Земљи. На свакој Литургији на коју идемо све се више приближавамо Богу. Све што је он рекао је истина. Вером у њега ми постајемо све бољи људи и чисти нам се срце од греха и зла. Због ових добрих дела које је учинио ја верујем у Бога.

Хелена Цуплић 6/3

Верујем у Бога јер је он нас створио, зато што прија чиста љубав. Вера представља сједиљеље с Богом, редовно одлажеље у цркву, причешће. Прави верници нису усамљени јер имају Бога. Бог нам је првенствено отац и највећи пријатељ. Када славимо славу, тада поштујемо светитеља и Бога.

Ива Радовановић 6/3

Ја имам слободу да верујем или не верујем у Бога и баш због те слободе бирам да верујем, јер је Бог љубав.

Одгајана сам у породици која воли и слави Бога и која је наклоњена цркви кроз коју Бог жели да оствари заједницу са човечанством. Моја породица ме је научила да волим и поштујем Бога, а он ће ми узвратити тако што ће ме волети и чувати кроз живот. Као члан човечанства, али и као Божја икона сматрам да човек не поштује љубав из које је Бог створио свет. Кроз многа чуда Бог је доказао да је негде горе и пази на нас. Колика је слобода људи да верују или не верују у Бога, толика је његова слобода да казни човечанство, али је он добар и то је још једна чињеница којом Бог показује толеранцију и љубав према људима.

Ја волим, поштујем и верујем у Бога јер ме он воли и чува.

Миња Стојадиновић

Верујем у Бога зато што је створио човека. Бог нас је позвао да будемо са њим у заједници и ми сада идемо у цркву да се причестимо и помолимо. Када људи умру, они заврше свој живот на земљи и оду у Царство Божје и живе заједно у једној заједници у којој су сви бесмртни. Свако има право да верује или не верује у Бога, јер нас је Бог пустио да будемо слободна бића и сами одлучујемо.

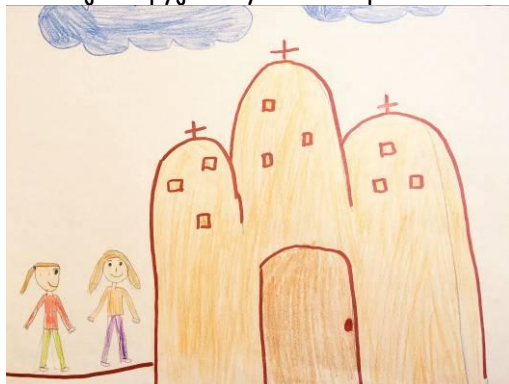
Елена Лекић 6/4

Верујем у Бога зато што је учинио разна дела као и његов син Исус Христ. Да нема Бога не би се славили Божић, Васкрс, Богојављање и остали празници. У свим празницима које славе хришћани Бог и његов син показују да није потребно пуно да би живот био пун љубави и среће. Верујем, зато што је створио овај свет и кроз апостоле и разне људе показао да он заиста постоји. Да Бог не постоји не би постојали људи, а ни планета Земља. Бог је љубав и увек ће бити.

Нада Тодоровић 6/4

Верујем у Бога јер је он створио место где ми сада живимо. Земљи је подарио један велики дар - живот. Учи нас да будемо задовољни оним што имамо, да постанемо бољи људи. Многу људи не верују у Бога, али он нама пружа слободу, слободан живот, што значи да он никога неће да присили да верује или не верује да је он Бог. Црква је место где се ми повезујемо с Богом и ступамо у заједницу са њим. Човек заправо не умире, већ прелази у други бољи свет који називамо Рај. За нас који верујемо у Бога смрт не постоји.

Софија Гајић 6/4

Каћа Ташић 4/1

Славица М. 4/3

Илија Јакшић 4/1

Николина Ј.2/3

Желим ...

Немам пуно жеља. Мислим да ми за срећу нису потребне ствари које се могу приуштити великом количином новца. Желим да цео свој живот проведем са људима које волим и који мене воле. Желим да се бавим ониме што волим и да мој рад буде цењен. Желим да успешно завршим факултет и да се запослим након тога. Пре свега, желим да будем здрава. Желим да мање бринем о туђим мишљењима. Желим да путујем по свету, иако то јесте нешто што се плаћа, али се никада не заборавља. Желим да научим кинески језик. Желим да никада не губим наду и да се увек максимално трудим око свега што радим, јер је то једини начин да остварим своје снове.

Ива Миленковић 7/1

Сви ми имамо различите жеље у животу. Поред тога што желим да завршим добру школу, да нађем посао и да имам своју породицу, желим да буде мир у свету, да свет буде место пуно среће и љубави, без ратова и разликовања по вероисповести и раси. Желим да се људи не разликују по количини новца који имају, јер смо сви исти, да се не разликујемо по оценама или по томе шта чији родитељи раде.

Мислим да сада свет није идеално место, али се надам да ће се променити.

Јана Ђорђевић 7/2

Свако у животу има своју потајну жељу, неки свој циљ и сигурно корача ка њему, али да би то остварио мора много да се потруди.

У данашње време, нажалост, људи само размишљају о новцу, о богатству, слави, али то заиста није битно. Моја жеља је да будем успешна у животу, да помажем сиромашнима и људима којима је то потребно. Желела бих да овај свет постане боље место, без ратова, туге, губитака. Волела бих да могу да урадим нешто поводом тога. Желела бих да будем срећна, окружена људима које волим, а новац ми није и никада неће бити важан.

Такође, волела бих да постанем ближа Богу, да чешће одлазим у цркву, манастире, да постим велики пост.

Срећу чине мале ствари и не треба да будемо незахвални за све што нам се пружа у животу. Трудићу се и напорно радити да ово испуним.

Анастасија Константиновић 7/2

Моја жеља је да будем успешна у животу, да будем слободна и срећна, да будем окружена људима које волим и који су прави пријатељи. Волела бих да се људи промене и постану боље особе, да свако тежи свом циљу, да се стврно труди да постигне све што жели у животу и што мисли да је добро за њега.

Сара Милошевић 7/2

Ненад Рајић 4/2

Тара Милошевић 2/3

Слобода ...

Слобода је јако битна, као и за сваког човека на овом свету. Слободан човек је човек који у сваком тренутку и у свакој ситуацији може без икаквог страха да каже своје мишљење, који има права на живот какав жели, то је човек који сам одлучује и гради свој живот. Мислим да је човеку без слободе ускраћено право да сам доноси своје одлуке, што значи да он живи онакав живот какав му неко други одреди. Сматрам да ниједан човек нема право да управља туђим животом. То може само Бог. Човек који није слободан живи један јако тежак и тужан живот. Желим да сваки човек има слободу, јер сматрам да се човек без слободе претвара у роба и само слуша туђе наредбе.

Милица Николић 7/1

Ова држава је демократска и свако има своје мишљење. Али сада та права и слобода људи бледе. Или су људи прекардашили праг слободе и себи дозвољавају недозвољено или постоје и они који због финансијског проблема немају права да се у овој држави и њихова права и слобода поштују. За мене је слобода да могу да устанем и гласно кажем своје мишљење, а да ме нико не осуди. Да будем оно што јесам, јер нико не може да ми то забрани. Слобода је уважавање туђих права. Не треба никог осуђивати због оног што јесте, јер смо сви посебни.

Милена Петровић 7/1

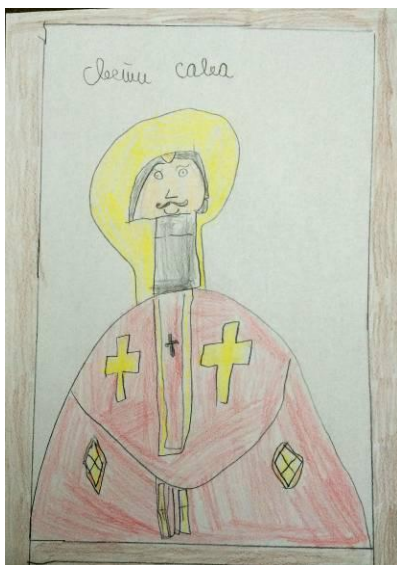
Јелена Јеловац 4/3

Бог је љубав...

Сви који верују у Бога су хришћани. Бог је створио све што нас окружује: небо, земљу, све што је видљиво и невидљиво. Верујем у Бога зато што је свемоћан.

Да би нас, људе, спасао, он јуе послао свога сина, Исуса Христа, који је био распет на крсту. После трећег дана он је васкрсао и узнео се на небеса. Тиме је Бог показао колико велику љубав гаји према сину. Божија жеља је да цео свет постане црква и да цео свет буде црква.

Лена Живковић 6/3

Данило Јовановић 1/1

Јован Јанковић 4/5

БЕЗ РЕЧИ ...

Лара С. 2/4

Павле В. 2/4

Ђина С. 3/2

Неда Н. 3/2

Анастасија А. 3/2

Нина Н. 4/1

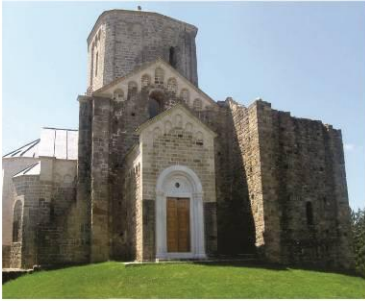
Александра Б. 4/2

Ђорђе Д. 4/2

СРЕЋНА СЛАВА, НА МНОГАЈА ЛЈЕТА !
ЖИВИ БИЛИ И УВЕК СРЕЋНИ БИЛИ ДА БОГ ДА!

"Врбица 2016.године"
Храм Светих Апостола Петра и Павла у Јагодини